

Has investigat la teva vulva? Saps on tens el clítoris? Saps quina forma té? Saps com estimular-lo?

Em dic Magalí, tinc 66 anys, visc a Vic i sóc sexòloga. L'any 1972 em vaig quedar sense avis, i el mateix any la NASA va llançar a l'espai una sonda espacial anomenada Pioneer 10. Jo tenia 16 anys, i la idea que la NASA explorés el Sistema Solar em feia gràcia. Contemplava la possibilitat de trobar amics alienígenes, de no passar tantes hores sola, de descobrir com es vivia a Júpiter o a Urà. La sonda espacial contenia una placa inscrita amb un missatge simbòlic que informava a qualsevol civilització extraterrestre sobre l'ésser humà i la seva vida a la Terra.

Em seduïa tant, la idea de que un extraterrestre amb cara de Paul Newman pogués trobar aquella placa i venir-me a buscar, com a membre de la humanitat disposada a anar a viure a algun altre planeta, o inclús a una altra galàxia, ves a saber quina civilització interceptaria el nostre missatge dins d'una ampolla. Vaig saber, potser més endavant però ara no ubico la data exacta del descobriment,

que en aquesta placa d'alumini es va gravar un dibuix dels habitants de la Terra: l'home exhibia orgullós el seu òrgan sexual, mentre que l'entrecuix de Patrícia era com el d'una Barbie. Oh, no! No hi havia sexe.

No tenia vulva, no tenia vagina, no tenia clítoris. Va ser allà on em vaig començar a preguntar per què. Jo el que realment desitjava era que l'extraterrestre amb cara de Paul Newman m'acariciés el rostre, sí, però també entre les cames, que em fes petons una mica per la vulva, i com se suposava que havia de descobrir la meva vulva si en aquella placa no hi apareixia res? Quina mena de mapa del tresor sense x marcada era aquella placa d'alumini fraudulenta?

Aleshores vaig pensar en les nines amb les que havia jugat de petita; tampoc tenien sexe. Ni les Barbies, ni la Nancy gimnasta que m'havien regalat feia pocs anys. Em vaig enfadar una mica, però no ho podia dir a ningú, la meva àvia era l'única que alguna vegada havia anomenat la vulva, i fins i tot m'havia dit que li agradava quan l'avi li feia petons, i per això jo volia que l'extraterrestre amb cara de Paul Newman me'n fes, però l'àvia ja era morta, i tots els altres adults que em rodejaven actuaven com si allà a baix no hi hagués res. No tenia germans ni germanes i amb les nenes de la classe jo no m'atrevia a preguntar.

Crec que va ser a partir d'aquí que vaig decidir fer-me sexòloga, ja veus.

Al final la Pioneer 10 em va canviar la vida. I puc dir-vos, ara, pel vostre espectacle, que encara hi ha llibres d'anatomia tant a les escoles com a l'esfera científica on el clítoris no s'anomena...

On se suposa que hem de veure reflectida la nostra anatomia?

Com l'hem de conèixer per a aprendre a utilitzar-la? Hi ha una evident manca d'estudis sobre sexualitat femenina, l'anatomia del clítoris no es va publicar per primera vegada fins el 1998. No en coneixíem la seva mida, ni la forma, ni la infinitat de terminacions nervioses que l'atravesen. Encara hi ha llibres de text on no es nombra el clítoris. Saps que és l'únic òrgan que no té cap altra funció que el plaer?

L'únic òrgan en tota l'anatomia humana que només es preocupa del nostre plaer, que no pot fer res més que fer-nos sentir plaer! El plaer pel plaer.

Quan no ens veiem representades en el nostre entorn, al món que ens envolta, traïem conclusions sobre aquesta absència: la invisibilitat és una declaració. L'any 1972 va ser un gran any. Pioneer 10 va ser llançada a l'espai amb un missatge confús, i jo em vaig quedar sense avis, però alhora vaig descobrir que hi havia tot un món per investigar, per anomenar, per assenyalar. Vaig descobrir que el propi plaer està fortament lligat a l'autoconeixement i al benestar amb el propi cos. Per a poder establir una relació d'amor amb el nostre cos és imprescindible conèixer-lo: mirar-lo, tocar-lo, observar-lo. Com és el paisatge de la nostra carn? Quins colors, formes i textures donen forma al paisatge? I a això m'he dedicat tota la meua vida, a buscar el plaer per a mi i per als altres.

Com descriuries el teu desig sexual? Has mantingut mai relacions sexuals amb persones del teu mateix sexe?

Tinc 72 anys i he conegut una dona, és espectacular. Té tot aquest pèl, que li cau del cap sobre les espatlles, fins la cintura. M'excita molt, el seu cabell. Potser perquè jo en tinc poc. El seu cabell m'excita. A ella no li agrada, el seu cabell. Jo li dic: "Sóc com un cogombre, jo. Tu tens pèl, i m'excita, el teu pèl." Creieu que em creu? No, és clar que no. Aleshores la miro molt fort, la miro al fons dels ulls, la miro molt de veritat. La setmana passada estàvem a la banyera, era una banyera molt bonica, vam posar espelmes i tot. Hi havia escuma, i ella va aixecar una cama fora de l'aigua, i l'aigua va adherir el seu cabell a la seva cama, i semblava com si tingués pèl, pèl d'animal, com si fos un ós, o un llop, o un puma. Oh, em va excitar tantíssim! Tots aquests pensaments salvatges em van creuar el cervell, em podia imaginar a mi mateixa seguint-la pel bosc, o per la selva, m'era igual, jo la seguia envoltada de verd salvatge, i ella era un jaguar, i jo l'envoltava amb les meves cames, i estava tan excitada, però aleshores em va dir: "Em tallaré el cabell". I em vaig posar tan trista, era com si perdés milions de focs possibles, milions d'espurnes que de cop s'apagaven al fons de l'oceà. Tant li fa. Tinc 72 anys i he conegut aquesta dona que m'excita, i crec que la convenceré perquè no es talli el cabell.

Tens fantasies sexuals?

Ens explicaries alguna de les teves fantasies?

La meva fantasia és tenir un jardí, i un jardiner que ve a treballar al meu jardí. Poda les plantes, remena la terra, trasplanta arrels d'un test a l'altre. Cava forats profunds i fa que la vegetació creixi sana i radiant, neteja les fulles i fa que creixin flors al meu voltant.

Però també és una mica el meu esclau, i això em fa certa vergonya.

Però sí, ell ha de procurar el meu plaer, i jo tinc estrictament prohibit estimular-lo de cap manera. Només ell a mi. De fet al principi ell no em veu, jo l'espio a través de la finestra, amb la persiana mig baixada.

I quan em troba no diu res, tot són mirades i silencis. I em despulla, i em llepa i em mou d'un costat a l'altre de la sala. M'obre de cames quan ho necessito, em menja el cony quan ho necessito, em mossega el mugrons quan ho necessito. I quan ja no puc més de desig em

puja a la taula, una taula de treball que hi ha al cobert del jardí, amb totes les eines de treball escampades a sobre, i aleshores, jo estic asseguda amb les cames molt obertes i fa entrar la seva polla dins meu.

I no sé en quin moment a vegades entra un altre home a la imatge,

i també me la fot pel cul, però a vegades és una dona

i el que em posa molt és quan veig els seus pits fregant els meus,

i el jardiner que ens ha de complaure a les dues

i va d'un forat a l'altre, i tenir els líquids d'aquesta dona

a la meva vagina em torna boja.

Aquesta és la meva fantasia més recurrent, però n'estic segura

que no m'agradaria que es fes realitat perquè quan algú està massa per mi em violenta, no m'agrada quan els meus amants són massa servicials,

em molesta. M'agrada quan és com un deixar-se anar,

escoltar-nos mútuament però també a nosaltres mateixos, i que els cossos

són els que escolten. En qualsevol cas. Una fantasia. Aquí la teniu. Aquesta és.

**Recordes totes les persones amb qui has tingut relacions sexuals?
Quina relació tens amb el teu cos?**

Voldria veure escrit en el meu cos el nom de tots els qui l'han acarolat,
els qui l'han palpat, el nom de tots els qui l'han besat.
També el nom de tots els qui l'han ferit, potser. Els qui l'han derrotat, magrejat,
arrugat com un esboç fallit. Dels qui l'han escopit.
Voldria llegir-hi totes les aventures que ha viscut, els riures que l'han sacsejat.
Els noms de tots els qui l'han amat. Una hora, un dia, un any.
M'acaricio les pigues de nou i penso que potser sí, potser tots aquests noms
estan escrits aquí, com constel·lacions,
i el que cal és aprendre-les a llegir.

**Penses sovint en com et veuen els altres? Et sents a gust amb els teus pits?
Com ens han transmès la idea que la satisfacció de l'altra passa per davant
de la nostra pròpia satisfacció?**

“Querida mamá. Estoy muy bien. Australia es un país muy grande
y la gente es muy amable conmigo. Los hombres me dicen cosas bonitas
y yo las apunto para no olvidarme, pero al final del día no sé exactamente
si han sido amables y me han dicho cosas bonitas o me han violado
un poco, aunque solo sea con la lengua. Y no me refiero a la lengua en mi cuerpo,
no quiero decir que me hayan chupado ni nada. Quiero decir que
no sé si lo que dicen es bonito o es que estoy creciendo
y mis tetas les gustan tanto que empiezan a hacer esas cosas que hacen algunos
adultos que es herir sin tocar. Me dicen que “ya soy toda una mujer”
y que “parezco mayor de lo que soy”, que en principio no son insultos ni nada,
pero como me lo dicen sin quitarme los ojos de los pechos y sacando baba
por debajo de la lengua, pues al final no sé si es algo bonito,
de las cosas que tengo que apuntar para no olvidarme, o mejor que lo olvide
y ya lo recuperaré en una sesión de hipnosis de aquí a cuarenta años,
cuando intente comprender porque me cuesta tanto aceptar un piropo
o porque me duele tanto que no me dejen estar triste.
En todo caso, te echo de menos y me gustaría que vinierais a verme con papá.
Australia os va gustar, y hay canguros de verdad.
Te echa de menos, tu hija de 15 años, Lucía en el cielo con diamantes. Ya sabes
como me encanta que me llames así. ¡Por cierto! ¿Sabes que la primera mujer
de la historia también se llamaba Lucy?”.

